

عنوان مقاله:

بررسی روابط جمهوری اسلامی ایران و اتحادیه اروپا در دوران پسا برجام با تاکید بر خروج امریکا از برجام

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نرگس میرزایی کشه ای فراهانی - دانشجو روابط بین الملل مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی

فروغ رحمانی - دانشجوی مطالعات منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

حیات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی هر کشوری ایجاب میکند که با سازمانهای بین المللی تعامل داشته باشد. حیثی عملکرد و فعالیت سازمانهای بین المللی به حدی گسترش یافته که حتی اگر کشوری بخواهد هیچ تعاملی با آنها نداشته باشد، نمیتواند از محدودیتهای اعمالی آنها بر خودش رهایی بیابد. اتحادیه اروپا به عنوان یک بازیگر تاثیر گذار در مناسبات جهانی و منطقه ای بویژه بعد از جنگ سرد محسوب می گردد. از طرفی عمده کشورهای اروپایی علاقه مند به برقراری روابط و استفاده از ظرفیتهای اقتصادی ایران از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا کنون بوده اند. روابط این اتحادیه با جمهوری اسلامی ایران با فراز و نشیبهای زیادی رو به رو بوده و چگونگی این رابطه تحت تاثیر مسائل مهمی از جمله: جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، صدور فتوای قتل سلمان رشدی، حکم دادگاه میکونوس و پرونده هستهای قرار گرفته است. با آغاز بحث پرونده هستهای ایران، کشورهای اروپایی سعی کردند محوریت خود را در مناسبات میان ایران و آژانس بین المللی انرژی اتمی حفظ نمایند. سرانجام همراهی اروپا با آمریکا پرونده هستهای ایران را به شورای امنیت ارسال نمود. اما یازدهمین و دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در ایران مرحله جدیدی از مناسبات ایران و اتحادیه اروپا را رقم زد. طرح مباحثی چون اعتدال و میانه روی، تنش زدایی، اعتماد سازی و تعامل سازنده با نظام بین الملل از سوی دولت با استقبال کشورهای اروپایی مواجه شد. اتحادیه اروپا در حل و فصل پرونده هستهای ایران به ویژه بعد از روی کار آمدن دولت روحانی در انتخابات سال ۱۳۹۲ نقش مهمی بازی کرده و پس از به ثمر رسیدن مذاکرات هستهای و انعقاد قرارداد برجام سعی در ترمیم و بهبود روابط با ایران نمود و حتی بعد از خروج یکجانبه ی آمریکا از برجام، ضمن محکوم کردن اقدام آمریکا، تمام تلاش آنها برای حفظ ایران در برجام و رفع مشکلات تجاری و بازرگانی ایران با طراحی مکانیسم ویژه مالی برای بلا اثر کردن تحریمهای یکجانبه آمریکا بوده است. سوال تحقیق حاضر این است که در روابط اتحادیه اروپا و جمهوری اسلامی ایران در دوره پس از برجام چه تغییراتی به وجود آمده است و عوامل موثر در تغییر این روابط در دوره جدید کدامند و خروج آمریکا چه تاثیراتی بر جای گذاشته است؟ به شیوهی توصیفی-تحلیلی این فرضیه را بررسی میکنیم که اهمیت ژئوپلیتیکی و موقعیت منطقیهای ایران، منابع انرژی، ضرورت حل و فصل بحرانهای موجود منطقیهای و رقابتهای ژئوپلیتیکی نظام بین الملل از جمله عوامل تعیین کننده در جهت بهبود و توسعه روابط طرفین در دوره جدید تلقی میگردد.

کلمات کلیدی:

اتحادیه اروپا، سازمان های بین المللی، جمهوری اسلامی ایران، برجام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453777>

